Горки

Азъ бѣхъ въ заводъ
съ опушено, низко небе
къдѣто димовета притиска
съ чугунени лапи
и черния трудъ
бразди по челата.

и колко бѣ трудно
да можешъ събуди
живота въ този народъ.
Да срутишъ огромния
пластъ отъ лъжи,
които тежи
надъ този животъ.

Азъ бѣхъ въ заводъ
и опушено, низко небе
къдѣто живота притиска,
а душитѣ-ръждясали гайки,
затягатъ душитѣ.
Но помня, когато четѣхме
„На дне"
или
Майка,